

תת"ע 5587/11/16 - מדינת ישראל נגד מלכה יוחאי מלכה יוחאי

בית משפט השלום לתעבורה באשדוד

תת"ע 5587-11-16 מדינת ישראל נ' מלכה יוחאי
תיק חיצוני: 90506515395

כבוד השופטת בכירה רבקה שורץ	בפני
מדינת ישראל	מאשימה
	נגד
מלכה יוחאי מלכה יוחאי	נאשמים

החלטה

בפני בקשה לבטול פס"ד שניתן בהיעדר ביום **19.12.2016** בגין עבירת מהירות בניגוד לתקנה 54(א) (138 קמ"ש במקום 90 קמ"ש), שנעברה ביום **28.07.2016**.

המאשימה מתנגדת לבקשה.

לאחר עיון בבקשה ובתגובה לא מצאתי צידוק לקיום דיון במעמד הצדדים.

סעיף 130 לחסד"פ קובע את הכללים להגשת בקשה לבטול פס"ד שניתן בהיעדר (עין גם עמדת בית המשפט עליון ברע"פ 1044/17 הרון נ' מדינת ישראל).

השיקולים הנוגעים להגשת בקשה לביטול פס"ד שניתן בהיעדר והתכלית שבבסיס סעיף 240 לחסד"פ, נדונו ע"י בית המשפט העליון ברע"פ 9142/01 סוראיה איטליא נ' מ"י, ורע"פ 8427/17 מדינת ישראל נ. סאלם (25.3.18).

המבקש טוען בבקשה כי לא קיבל את הדוח, לא ידע אודות מועד הדיון ומשכך לא התייצב.

עוד טוען המבקש כי לכתחילה הדוח נרשם על שם חברת "קשר רנט קאר בע"מ" אשר ביצעה הסבה על שמו ללא ידיעתו.

טענות אלה אינן מתיישבות עם טענות אחרות, שטען המבקש בבקשתו לפיהן, הדוח נשלח **לכתובתו** וכי הסבת הדוח נעשתה **באמצעות חוזה השכרה שהיה רשום על שמו**.

חוזה ההשכרה לא צורף לבקשה.

טוען המבקש כי אישור המסירה שצורף לבקשה "שנוי במחלוקת" הואיל ומעלה שתי סיבות. חזקה שב"כ המבקש יודע כי מסירת דבר דואר רשום נעשיית בשני מועדים בטווח של שבועיים ולא חייבת להיות זהות באשר לתוצאת המסירה בשני המועדים.

באחד אפשרי שהנמען לא היה בבית ובשני הושארה הודעה שלא נדרשה.

משהושארה הודעה על דבר דואר בכתובת המבקש והמבקש לא דרש את אותו דבר דואר, אין לתמוה שאישור המסירה חזר בציון "לא נדרש".

בנסיבות קמה חזקת מסירה לפי **תקנה 44א** לתקנות סדר דין פלילי והנטל עבר אל כתפי המבקש להוכיח, כי אי קבלת דבר הדואר לא נבע מהימנעותו לקבלו [עין: רע"פ 9142/01 סוראיה נ' מדינת ישראל (2.10.03), ע"פ 8427/17 מדינת ישראל נ' סאלם (25.03.18), רע"פ 6153/20 (24.9.20) וכן עפ"ת 28662/12-12 קדוש נ. מי', עפ"ת 20229-12-17 דוד חזן נ. מי', עפ"ת 14905-03-17 סילאם נ' מדינת ישראל (19.4.17)].

הנטל לא הורם ואין סיבה מניחה את הדעת לאי ההתייבבות.

בנוסף, אין הסבר מניח את הדעת **לשיהוי הרב** בהגשת הבקשה, **בחלוף כ- 4 וחצי שנים** [עין רע"פ 5107/11 דוד איינהורן נ' מ"י, הש' ס. ג'ובראן, 10.7.11, רע"פ 191/12 דהמאן נ' מדינת ישראל (16.1.12), רע"פ 9543/10 זועבי נ' מדינת ישראל (8.3.11), בש"פ 7424/13 פיטוסי נ. מי, בש"פ 6125/09 רבין נ. מי, ע"פ 4946/07 מקלדה נ. מי, עפ"ת 45555-06-20 עומרי הלוי נ. מי, הש' שלו (19.7.20)].

אין בנימוקי הבקשה כדי להביא לבטול הרשעה ולהניע את ההליך הפלילי מחדש.

אין הגנה לגופו של ענין.

על מנת שיבוטל פסק דין בעילה של חשש לעיוות דין יש **לתמוך** אותה במסמכים וראיות ולהצביע על שיקולים כבדי משקל שיש בהם פוטנציאל של ממש לשינוי התוצאה.

במקרה דנן אין עיוות דין.

בעת ביצוע העבירה, המבקש היה נהג חדש והעונש שהוטל הולם את חומרת העבירה ותואם את עמדת המחוקק ומתחם הענישה.

הבקשה נדחית.

ניתנה היום, י"ח אב תשפ"א, 27 יולי 2021, בהעדר הצדדים.